

Ved at vække Interesse for Sagen i Skolens nærmeste Kreds, samt ved at forbedre Undervisningen gennem et større Antal Timer vil altsaa en Skole kunne erhverve sig et forholdsvis større Tilskud fra Staten.

At mange Skoler i de senere Aar have fulgt denne indirekte Opfordring vil fremgaa deraf, at, medens den Sum, som samtlige tekniske Skoler i Provindserne selv bragte tilveie udenfor Statstilskudet og det samlede Timeantal:

i Aaret 1878—79	var henholdsvis	37,000 Kr. og	24,000 Timer,	steg det
- — 1879—80	til —	49,000 —	- 29,000 —	og
- — 1880—81	- —	53,000 —	- 31,200 —	samt
- — 1881—82	- —	55,400 —	- 36,300 —	—

Dette er i og for sig en meget glædelig Omstændighed, men da Statens Tilskud (35,000 Kr.) nu i flere Aar uforandret har været det samme, og da det navnlig er en stor Del af de mindre Skoler, der fortrinsvis have arbejdet sig op samtidig med, at de større og bedre Skoler i hvert Fald ikke ere gaaede tilbage, saa vil det ses, at man nu staaar fare for, forudsat at Statstilskudet ikke forøges, at være nødsaget til at tage noget af tidligere bevilgede Bøls fra endel Skoler for at give til andre, skjøndt man endnu maa sigte, at alle trænge til, hvad de hidtil have faaet, og at det i hvert Fald ikke er ved egen Skyld, at enkelte Skoler maatte sættes tilbage.

Dette Forhold er navnlig i de senere Aar traadt stærkt frem og har forvoldt endel Vanstueligheder ved Fordelingen.

Uf denne Grund tillader Bestyrelsen for det tekniske Selskab sig at henstille til det høitærede Indenrigsministerium, om det Tilskud af 20,000 Kr., der nu af Staten gives til samtlige Provindsfokoler i Almindelighed, maatte blive forhøjet til 25,000 Kr., saaledes at det samlede Tilskud til disse derved blev 40,000 Kr.

Til Indenrigsministeriet.

Foranlediget ved ovenstaaende Skrivelse finder Udvalget Grund til at udtale, at Fordelingen selvfølgelig sker efter Ministerens Bestemmelse.

46) IV. E. Redningsvæsenet. Spørgsmaalet om Redningsmandskabernes Lønningsforhold forbeholdes til 3die Behandling.

47) IV. Ny Konto F. Tilskud til Obbekær Kommune. Skrivelse fra Indenrigsministeren:

Indenrigsministeriet. Kjøbenhavn, den 11te Januar 1882.

Efter at en Del af det slesvigke Sogn Hygum ved Grændsereguleringen i Henhold til Wienerfreden var overgaaet til Kongeriget, blev det nødvendigt at træffe en, som man dengang forudsatte, midlertidig Bestemmelse om dette Territorium, de saakaldte Besterenges kommunale Forhold. Da Distriktet væsentlig bestaar af Hedejord, og der i det ikke findes Gaarde, men kun Guse, kunde det ikke danne nogen selvstændig Kommune, hvorfor det ved Indenrigsministeriets Resolution af 4de Mars 1867 efter Ribe Amtsrads Forslag blev henlagt til Obbekær Kommune. Denne Foranstaltningens Gjennemførelse støbte imidlertid paa vedholdende Modstand fra Obbekær Sogneraad, som fandt sig brøstholdent ved Kommunens Forøgelse med et Distrikt. hvis Beboeres Skatteevne ikke svarede til Størrelsen af de Aar, de maatte stille til Kommunen, medens der efter Ministeriets Formening ikke kunde være Spørgsmaal om en Forandring af den trufne, af Omstændighederne fremtvungne Ordning, tilkjendegav man allerede i 1876 Sogneraadet, at man erkjendte, at der kunde være Anledning for Staten til at lette Kommunen den Byrde, som Forbindelsen med Besterenge maatte antages at ville paaføre den, og at man derfor vilde være villig til at søge den ved de aarlige Finanslove bevilget Tilskud, afpasset efter Opgjørelser fra Sogneraadet for hvert forudgaaet Aar over Størrelsen af den forøgede Udgift, som ved Fællesskabet var paadraget Kommunen. Men, istedetfor at gjøre Brug af det saaledes givne Tilfagn, vebblev Sogneraadet at protestere og vægrede sig navnlig ved at inddrage Distriktet